

NIEUWSBRIEF . 19

29 December 2017.

Beste donateurs & sympathisanten,

'BB 10' stond er op de kalender. In vette letters. Geen historische dag voor de mensheid, maar voor ons de start van een groot avontuur. Op 19 november was het immers dag op dag 10 jaar geleden dat we onze spreekwoordelijke kribbel zetten op de oprichtingsakte van de - toen nog - feitelijke vereniging Bollé Bollé. Dat het papier en de bijhorende handtekeningen enkele jaren later zoveel zou betekenen wisten we destijds uiteraard niet. En heel eerlijk, hadden we het toen wél geweten, hadden we er wellicht vriendelijk voor bedankt.

Wat startte als 'wat geld inzamelen voor pater Bolle en zijn schooltje' groeide immers al snel uit tot het bouwen van een volledig nieuwe middelbare school met bijhorend internaat, een uitbreiding van de lagere school, steun aan het ziekenhuis in Mwanzugi en het weeshuis in Kishuro/Bukoba en nog oneindig veel kleinere, maar oh zo waardevolle verwezenlijkingen. Het aantal cijfers van de bedragen die nodig waren voor deze realisaties, groeide al even snel. Daar waar wij ons afvroegen of we de vooropgestelde doelen wel zouden halen, was pater Bolle er heilig van overtuigd dat het geld wel zou binnenrollen. "De voorzienigheid zal wel een handje helpen", zei hij altijd. En hij had gelijk.

En zo ging de tijd voorbij en lijkt het alsof 2007 nog maar eergisteren was. Het waren 10 mooie jaren. Jaren vol mooie acties, steun uit binnen- en buitenland, trappistenavonden, kerstmarkten en moederdagontbijten. Jaren vol vastenacties van tientallen scholen, steun uit onverwachte hoeken en lezingen voor het goede doel van onze peter Jef Vermassen. Jaren van subsidieaanvragen, presentaties, fotoboeken en tientallen bezoeken aan ons tweede thuisland. Jaren ook met

ups en downs, van samen vieren en samen afscheid nemen. Niet alleen van ons grote voorbeeld pater Bolle maar ook van enkele leden, vrijwilligers en sympathisanten. Jaren van samen doorgaan, ook op donkere dagen. Jaren vol steun, helpende handen en vooral oneindig veel vriendschap.

De verhalen en anekdotes van de voorbije jaren zijn net zoals ons fotoarchief oneindig groot. Onbegonnen werk dus om u hierin mee te nemen. Maar in het kader van de eindejaarslijstjes geven we toch graag enkele hoogtepunten van de afgelopen jaren in willekeurige volgorde:

- 'Karibu sana': Januari 2011. Er is de voorbije weken hard gewerkt op de missiepost om onze

Bollé Bollé - Ontwikkelingshulp die mensen in hun waarde laat groeien

fiscaal aftrekbare giften vanaf 40 euro/jaar via Leraars zonder Grenzen: BE48 5230 8027 2427 - BIC: TRIOBEBB met mededeling "Gift aan LzG - Bollé Bollé VZW" of niet-fiscaal aftrekbare giften via rekeningnummer KBC IBAN: BE35 7340 2236 1337 - BIC: KREDBEBB met mededeling naar keuze

secundaire meisjesschool klaar te stomen voor 160 nieuwe leerlingen die beginnen aan hun vierjarige opleiding: vier extra klassen werden afgewerkt, 160 uniformen werden genaaid in ons naaiatelier en evenveel schoolbanken in elkaar getimmerd door onze schrijnwerkers. De nieuwe slaapzalen werden netjes geschilderd en 80 dubbeldekbedden gezaagd, geschaafd en in elkaar geschroefd. Voor de 160 bijhorende matrassen werd zelfs een volledige vrachtwagen geregeld die de matrassen vanuit Arusha, zo'n 465 kilometer van Igunga, naar onze school bracht.

Maar wanneer de eerste bussen met nieuwe leerlingen aankomen op de bus stand van Igunga, blijkt al snel dat de vraag véél groter is dan het aanbod. De komende week zullen alles samen geen 160, maar wel 308 nieuwe leerlingen zich inschrijven aan onze school. "Het inschrijvingsgeld verhogen, wil ik niet," dixit Albert Bolle, "want dan krijg ik alleen rijke kinderen op mijn school. En een toelatingsproef wil ik ook niet, want iedereen verdient dezelfde kansen". Wanneer ik twijfelend vraag hoe we dit probleem dan gaan oplossen, antwoordt hij mij met de glimlach: "Kijkt eens, we gaan de school gewoon wat groter maken hé. En voorlopig kunnen die meisjes wel met twee op ene stoel zitten of tezamen in een bed liggen. Thuis hebben de meeste van die kinderen niet eens ne stoel om op te zitten en slapen ze allemaal samen op een paar matrassen op de grond". En zo bouwden we uiteindelijk geen school voor 320 leerlingen zoals oorspronkelijk voorzien, maar wel eentje voor 900 studenten!

- 'Mission Impossible': bouwen van de laboklassen in de middelbare school (2013/2014): een grote uitdaging om met Tanzaniaans materiaal Europese kwaliteit te verkrijgen. Dankzij vele helpende handen en een fantastische samenwerking met de lokale bouwploeg leidde dit tot 'de schoonste labo's van heel Tanzania' aldus de lokale bevolking.

- 'Waar een wil is, is een (lange) weg': Zaterdag 6 november 2010, 17u21: Na exact 61 dagen, 21 uur, 54 minuten en bijna 15.000 kilometer rijden Bram en Francis in Igunga de missiepost op met een nieuwe Landrover Defender voor pater Bolle. Hiermee komt er niet alleen een einde aan een onvergetelijk en bij momenten spannend avontuur voor onze twee kernleden, maar vooral ook een einde aan de dagelijkse autoproblemen waarmee pater Bolle de voorbije decennia zijn leven aaneenreeg. De bergen werk, tonnen materiaal en bussen vol passagiers die de auto sindsdien verzet heeft zijn ontelbaar. Maar één ding is zeker: ruim 200.000 kilometer over de stoffige Tanzaniaanse wegen

later, is de Landrover meer dan ooit een onmisbaar Brabants trekpaard voor de projecten van Bollé Bollé in Igunga en ver daarbuiten.

- 'Umoja ni nguvu: samen sterk': het lijkt wat raar om de periode na het overlijden van onze bezieler pater Bolle bij de hoogtepunten te plaatsen. En toch. In de zware periode met veel moeilijkheden en nog meer onzekerheden was, en is, er maar één weg: samen vooruit. En dat samen scheidt banden. Hier en ginds. Vriendschappen voor het leven.

- 'Streng maar rechtvaardig': "De zijspiegel van de auto is gebarsten, dat is dan 30.000 Tanzaniaanse Shilling", sprak de agente tijdens een wegcontrole. Zij keek streng, wij ongelukkig. Tot er een onzekere glimlach verscheen op haar gezicht. "Is dit niet de wagen van pater Bolle?". De jonge vrouw bleek gestudeerd te hebben aan onze middelbare school, was ondertussen afgestudeerd als politieagente en had dankzij haar opleiding een mooie toekomst in het verschiet. Dit is waar we het voor doen. De boete betaalden we dus met de glimlach!

- 'Shule ya kisasa': Mei 2011. Achter de schermen wordt er al wekenlang aan gewerkt en het nieuws verspreidt zich als een lopend vuurtje: op onze secundaire meisjesschool wordt deze week de eerste computerklas van Tabora in gebruik genomen. Dankzij 20 tweedehands computers met flat screen en projector uit België, krijgen de leerlingen en leerkrachten vanaf nu de kans om het vak ICT niet langer alleen in handboeken te studeren. De eerste les voor leerkrachten, die Bollé Bollé zelf inrichtte na de schooluren,

was alvast eentje om nooit te vergeten. Wanneer we uitleggen dat je de muis omhoog moet bewegen om de cursor op het scherm naar boven te verschuiven, steken spontaan enkele mensen hun computermuis de lucht in...Alle begin is moeilijk, maar vooral ook: redelijk hilarisch!

- 'Through education we will win': Vrijdag 14 oktober 2011, 11u55: De gloednieuwe eetzaal die speciaal voor deze gelegenheid gebouwd werd, zit afgeladen vol. Met een oppervlakte van 470 vierkante meter is het op dat moment de grootste overdekte ruimte van Bolle's parochie die alles samen bijna zo groot is als één derde van België. Terwijl vier grote, aftandse, krakende luidsprekers vooraan in de zaal hun best doen om met Afrikaanse ritmes het geratel van de generators buiten te overstemmen, komen 62 netjes uitgedoste leerlingen al zingend en dansend via de middengang de zaal in geschuifeld. De menigte gaat enthousiast uit zijn dak en verwelkomt de afgestudeerde leerlingen met een luid applaus en bijhorende 'Uhlulululululu!'-kreten. Links en rechts wordt er een traan van geluk weggepinkt en zelfs pater Bolle die, geheel tegen zijn principes, tijd heeft vrijgemaakt om dit bijzondere feest bij te wonen, geniet zichtbaar vanaf zijn stoel achter de eretafel. Het is een historische dag in Igunga. De eerste lichting van leerlingen die de volledige lagere school in het Engels heeft afgerond, is met succes afgestudeerd. Het heeft heel wat meer dan bloed, zweet en tranen gekost, maar het geluk in de ogen van deze kinderen spreekt boekdelen. Vanaf nu, elk jaar opnieuw, zestig tot tachtig leerlingen met meer kansen en een betere toekomst, dat is waarvoor we het doen!

En zo kunnen we nog wel even voortgaan. Boeken kunnen we ermee vullen, maar dat zullen we u, althans voor nu, besparen*. Uiteraard heeft u wel nog de hoogtepunten en werkzaamheden van de afgelopen maanden te goed.

De scholen groeien en blijven dat doen. Niet zozeer in leerlingenaantallen, al is 'vol is vol' in Tanzania een rekbaar begrip, maar vooral in zelfontplooiing, zelfredzaamheid en kwaliteit van het onderwijs. En daar zijn we trots op.

De leerlingen en leerkrachten van St Leo leverden bij de afgelopen nationale examens weer fantastische resultaten af zodat de trofee voor 'beste lagere school van 2016' er binnenkort een broertje bij krijgt!

Als de laatste werkzaamheden volgens plan verlopen nemen de zusters op diezelfde school nog voor oudjaar hun intrek in het nieuwe klooster. Met eigen middelen bouwden ze immers hun eigen stekje op het schoolterrein. Dit zal niet enkel het einde betekenen van de dagelijkse ritten van het missieterrein naar school, maar met permanentie van de zusters zal er ook meer controle zijn na de schooluren. Ze hebben het bouwvirus trouwens goed te pakken, want de zusters bouwden de afgelopen maanden op het schoolterrein ook koeien- en varkensstallen en een molen. Op die manier kunnen ze zelf hun eigen meel malen. Bovendien kunnen ook dorpsbewoners hun maïs hier laten malen wat voor extra inkomsten zorgt. Een neus voor zaken hebben de zusters dus zeker ook.

Helaas groeit ook het aantal stroomonderbrekingen nog steeds in Igunga. Op vraag van onze twee scholen en het hospitaal van pater Bolle werken we daarom volop aan het project Solar For Igunga. Het leek de voorbije maanden soms een 'Mission Impossible 2' om de nodige financiële hulp, Europese materialen en 'know how' bij elkaar te zoeken en af te stemmen op de

Als de laatste werkzaamheden

Tanzaniaanse noden, maar na oneindig veel berekeningen, besprekingen, herberekeningen, telefoontjes en nieuwe berekeningen zijn we blij dat we 2017 hebben kunnen afsluiten met enkele deals met fabrikanten en leveranciers van solar materiaal zodat in het voorjaar van 2018 een container met materiaal verscheept kan worden richting Tanzania. In de loop van 2018 willen we dan het eerste van de drie deelprojecten ter plaatse gaan realiseren.

Dat het veranderende klimaat ook voor grotere weeruitersten zorgt in Afrika, wisten we al. Tijdens een storm werd op onze middelbare school een sanitair blok vernield. De afgelopen maanden werd er daarom door onze bouwploeg hard gewerkt om een nieuw gebouw met 24 toiletten uit de grond te stampen. Omdat Bollé Bollé het belangrijk vindt dat de scholen verder in zelfstandigheid groeien, nam de school de helft van de kosten voor haar eigen rekening. Zo leren ze om zelf in te staan voor kleine herstellingen en onderhoud.

Dat onze bouwploeg hard kan werken wisten we al. Dat ze even hard kunnen feesten als werken bewezen ze afgelopen maand op het trouwfeest van onze hoofdaannemer. Niko groeide sinds 1999 onder de vleugels van pater Bolle uit van een jonge knaap tot een van de beste stielmannen en aannemers in Igunga en omstreken. Op zijn trouwuitnodiging staat Bolle als zijn achternaam vermeld. Een naam die hij met veel respect een waarde draagt. Net zoals onze voetballers, ja u leest het goed, voetballers. Werkmannen en leerkrachten hebben zich immers verenigd in Bollé Bollé FC en spelen in 4e klasse. Van overal melden sporters zich aan om onder onze vlag, ja ook dat leest u goed, te mogen voetballen. Dat het elke zondag een feest is, had u wellicht al geraden.

Ook in Kishuro/Bukoba werd er gewerkt en gevierd. De ramen in de slaapzaal werden voorzien van muskietengaas zodat de muggen nu buiten kunnen slapen. Mama Alvera werd in september bovendien 70, maar ondanks haar leeftijd zet ze nog steeds haar beste beentje voor en leidt ze het weeshuis vol overgave. Tijdens een bezoek in september aan enkele goede vrienden van pater Bolle in Ichenhausen (Duitsland), klonk er ook bij hen niets dan lof over Alvera. Maar liefst 34 jaar al steunen deze Duitse sympathisanten de projecten van pater Bolle. Meer over het hartelijke Bollé Bollé bezoek aan Ichenhausen kan worden teruggevonden op de nieuwspagina van www.bollebolle.be.

En ook wij zetten ons beste beentje voor en voegen met veel plezier en vol overgave maar wat graag nog een jaartje toe aan onze jarenlange steun voor pater Bolle's projecten. We wensen u precies hetzelfde. Overgave in alles wat u doet, veel liefde, vriendschap en een prima gezondheid. Ons 10-jarig jubileumjaar 2018 kondigt zich alvast veelbelovend aan. Laten we er samen voor gaan en genieten van de prachtige resultaten, hier en in het Zuiden.

Warme, dankbare groeten en graag tot later,

Eline Cauwenberghs
Secretaris

Bieke Thys
Penningmeester

Bram Rumbaut
Voorzitter

Ps: noteer zeker al zondag 13/05/2018 en zaterdag 06/10/2018 in je spiksplinternieuwe agenda voor ons heerlijk moederdagontbijt en onze zeer gesmaakte trappistenavond.

* voor meer anekdotes en verhalen kan u uiteraard steeds terecht bij onze leden. Weet wel dat eens ze beginnen te vertellen hun enthousiasme het overneemt en ze wellicht niet meer te stoppen zijn... ;-)

Werkmannen & leerkrachten verenigd in Bollé Bollé FC.

Trouw van Niko 'Bolle', aannemer voor Bollé Bollé in Igunga.

Met de steun van:

